

del af mekaniken, som handlar om maskiner. Äfv. *Machin* —, *Maschin* —.

MASKINMESSIG, a. 2. Se *Mekanisk*, 2.

MASKINPAPPER, maschin'npapper, n. sing. Papper, som tillverkas genom egna konstiga maskiner med cylindrar, kupiga valslika formar, pressvalsar o. d. Äfv. *Machin* —, *Maschin* —.

MASKKLÅDA, f. 1. Klåda, förorsakad af mask.

MASKKOLIK, -- i'k, f. sing. Kolik, förorsakad af mask i magen.

MASKKRÄK, n. 5. Se *Mask*, I, 1.

MASKLEJON, n. 5. Insekt af Tvåvingarna, lik ett bi; larven fångar andra larver och maskar på samma sätt som Myrlejonets larv. *Leptis Vermileo*.

MASKMAT, m. sing. (fig.) Föda för maskarna. (Fig.) *Bli m.*, dö och förmultna.

MASKMJÖL, n. sing. Maskfrat, fint som pulver.

MASKMOS, n. 5. Maskdrifvande mos.

MASKKOPI, mask'kopi, f. 3. (t. *Mascopei*, af holl. *Maatschappy*, sällskap, handels-sällskap) Hemlig förbindelse, samråd. *Vara i m. med någon.* [*Mascopei*.]

MASKOVAD, mask'ovád, n. sing. (fr. *Moscovade*) Råsocker. — Skrifves äfv. *Mascovad*.

MASKPILLER, n. 5. pl. Maskdrifvande piller.

MASKPLÅGA, f. 1. Plåga, förorsakad af mask i magen.

MASKPULVER, n. 5. Maskdrifvande pulver.

MASKROS, f. 1. Se *Lejontand*.

MASKROT, f. 3. pl. — *rötter*. En amerikansk växt. *Spigelia anthelmia*.

MASKSTUNGEN, a. 2. neutr. — *et*. Stungen, frått af mask. *Ett m-et äple*.

MASKSTYNG, n. 5. Ställe, der en mask stungit sig in.

MASKULIN, -- i'n, a. 2. (gram.) Som tillhör det manliga könet. — S. n. 3. Ord af detta kön. — För substantivet brukas ännu af några det latinska *Masculinum*.

MASKULL, f. sing. Ett svampslägte. *Arctyria*.

MASKÄTEN, a. 2. neutr. — *et*. Se *Maskstungen*. *M. tand*.

MASMÄSTARE, m. 3. Den, som förestår arbetet vid en masugn.

MASMÄSTERI, n. sing. Den del af bergs- vetenskapen, som lär rätta sättet för masugnars drift.

MASSA, f. 1. 1) Den myckenhet af materia, som en kropp af viss rymd innehåller, och som beror af materiens täthet. — 2) Stor mängd, myckenhet af något. *En m. af flytande lava*. *En m. af is*. *En m. af menniskor*. *I m.*, i stor mängd. *M-n* eller *den stora m-n*, mängden af folket. — Bildar flera sammansättningar, såsom: *Lava-*, *Is-*, *Menniskomassa*, m. m. — 3) *M-n* i en konkurs ell. blott *M-n*, se *Konkursmassa*.

MASSAKER, mas'ack'r, m. 3. pl. — *akrer*. (fr. *Massacre*) Blodbad, stort nederlag. [*Masacker*.]

MASSAKRERA, mas'akrera, v. a. 1. Nedgöra, nedhugga, slagta. — *Masakrering*, f. 2.

MASSIV, masi'v, a. 2. 1) Fast, tät, tjock; ej ihålig eller inuti fylld med ett ämne af ringare värde. — 2) (om guld- och silfverpjeser) Helt och hållet af guld eller silver. — 3) (om murverk) Helt och hållet uppförd af sten, utan att innehålla något trä. — 4) Säges äfven om menniskor, som hafva en stark kroppsyggnad. — 5) (fig.) Grof. *En m. lögn*. [*Massif*.]

MASSIVT, masi'vt, adv. Fast, genomtätt, jemntjockt; af samma ämne. [*Massif*.]

MAST, mäs't, f. 3. Hvarje lång, rund trästam, som står upprest på ett fartygs kölsvin, och tjänar att föra segel. Se vidare *Fock-*, *Stor-*, *Mesanstam*. — Ss. *M-lös*.

MASTA, v. a. 1. (föga brukl.) Förse med mast eller master.

MASTFISK, m. 2. (sjöt.) Det hål i däck, genom hvilket en mast nedsättes.

MASTHYGGE, n. 4. Mastträds fällande i skog.

MASTIX, -' -, m. sing. Ett hvitt, klart barts, som nyttjas till rökelse.

MASTIXPISTACIE, mastixpistásche, f. 3. En art af Pistacieträden, hvaraf fås mastix.

MASTKIL, m. 2. (skepp.) Trä- eller tågkil, som fyller rummet emellan masten och fiskkanten.

MASTKRAGE, m. 2. pl. — *kragar*. (skepp.) En segelduksrimsa, som spikas i däck, rundt om mastfiskan, och surras vid masten.

MASTKRAN, m. 2. Maskin, med hvilken master resas på fartyg.

MASTLIK, n. 5. Se *Lik*, I.

MASTOLOGI, mast'olöji, f. sing. Läran om daggdjuren.

MASTSPÅR, n. 5. (skepp.) De på kölsvinet fästade klotsar, emellan hvilka rotändan af en mast står.

MASTTOPP, m. 2. (skepp.) Öfversta ändan af en mast eller stång.

MASTRÄD, n. 5. Resligt, till mast tjenligt skogsträd, antingen på rot eller fäldt.

MASTTIMMER, **MASTVIRKE**, n. sing. En mängd af masträd.

MASUGN, m. 2. En 20 till 40 fot hög schaktugn, hvaruti malmer smältas.

MASUGNSBRO, f. 2. Bro, som förer upp till mynningen af en masugn.

MASUGNSDRIFT, c. sing. Malmers smältning i masugn, med dertill hörande arbeten.

MASUGNSPIPA, f. 1. Den af starka murar omgifna ihåligheten i en masugn.

MASUR, masurr, n. sing. Trä med färgade fläckar af olika figur.

MASURBJÖRK, f. 2. En art björk med aflånga löf och mycket skroflig bark.

MASURERA, v. a. 1. Genom målning gifva likhet med masur.

MASURERING, f. 2. 1) Förfarandet, då man masurerar. — 2) Sålunda gifven anstrykning.

MASURKA, masúrrka, f. 1. (polsk. *Mazurek*) Polsk folkdans i $\frac{3}{8}$ takt.

MAT, m. 2. I. (holl. *Maat*, kamrat) Underordnad medhjelpare på skepp, t. ex. Styrmanmat, Kocksmat, o. s. v.

MAT, m. sing. II. För spising tillagad föda. *M. och drick*. *Laga, tillreda, koka m.* *Bära fram, in, upp m-en*. *Sätta fram m-en*. *Sätta m-en på bordet*. *Taga m-en af bordet*. *Arbeta för bara m-en*. *Ej förtjena m-en*, så mycket som behöfves till födan. (Talesätt) *Han är ej värd m-en*, säges om en dålig, oduglig, föraktlig menniska. (Fig.) *Det är uppåten m.*, lönar sig icke, ger ingen inkomst. — Ss. *M-bit*, *-lukt*.

MATA, v. a. 1. 1) Sticka maten i munnen på någon. *M. ett barn, en fågel*. (Fig.) *M. i*, säges, då man efter behof förer fram eller lägger något, som skall gå igenom eller beredas af en maskin, t. ex. *M. i såd vid ett tröskeverk*. — 2) (fig., om ax) Gifva full näring. *Solen har ännu*